

MALA CRNA HALJINA

HRVATSKE ARHITEKTICE

Idealan stan trebao bi moći uspješno podnijeti sve promjene koje će se u njemu događati, a zavirite kako to 'radi' penthaus arhitektice Vedrane Ergić

URBANI TRANSFORMERI

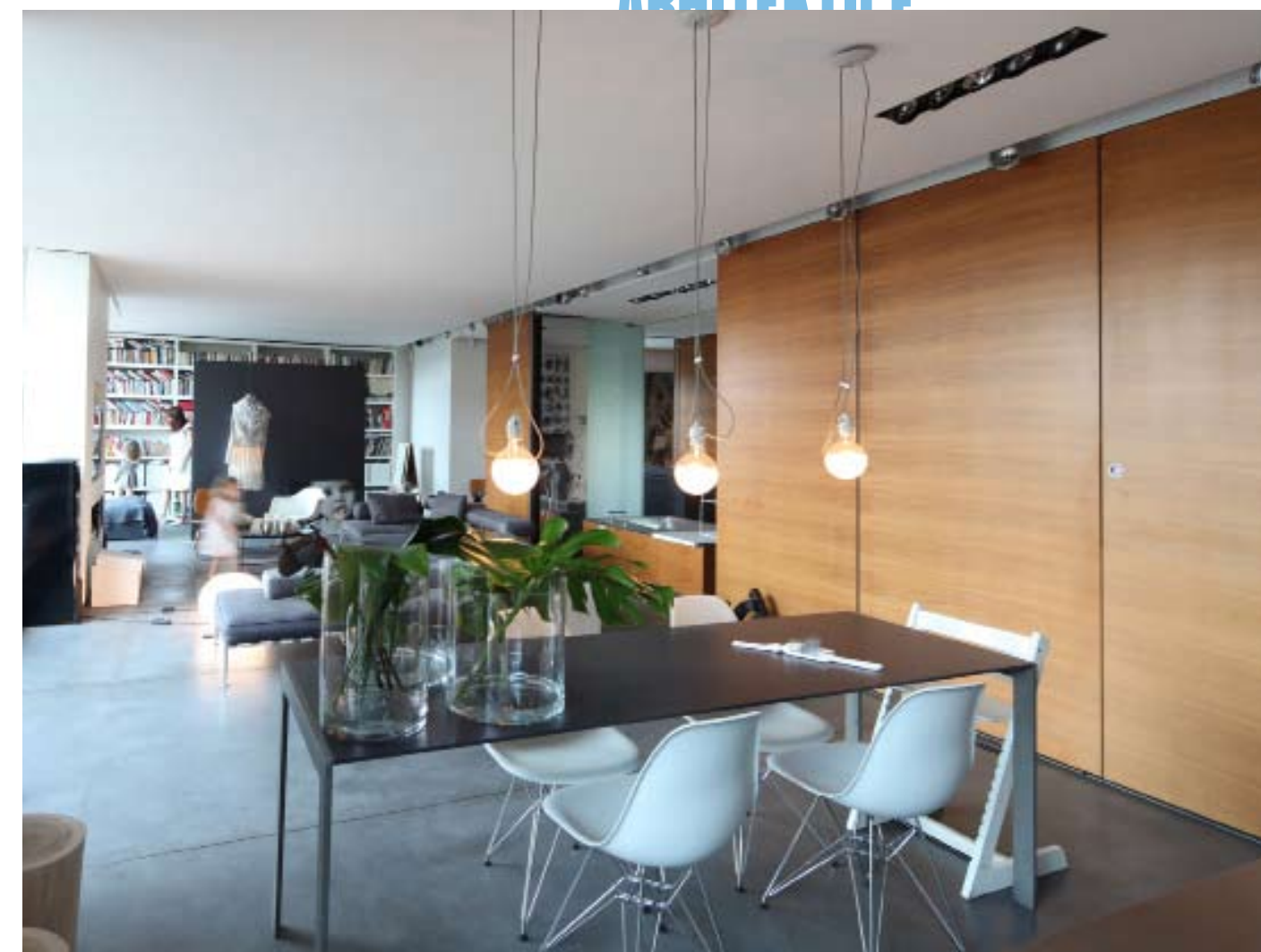
Kada se vertikalne stijene razmaknu, kupaonica postaje dio dnevnog boravka, a kada se ponovno slože kupaonica postaje klasična odvojena prostorija

STAN KOJI NE STARI

Arhitektica Vedrana Ergić u svojoj je karijeri projektirala na stotine interijera, a jedan od najzazovnijih projekata bio je stan kojeg je uređivala s bivšim suprugom Markom Murtićem

Kako znaš da je to ono istinsko i pravo? Jednostavno - tako da tu istu stvar zamisliš za 5, 10, 20, 50 godina. Tako je to i u ljubavi, međuljudskim odnosima..., ali i u modi, dizajnu, arhitekturi... Ako je haljina pretrendovska, savršeno će izgledati ove sezone, ali već iduće izgledat će smiješno... Nekad si valja priuštiti i takvu haljinu, ali ne čitavu garderobu. To sam naučila već u tinejdžerskim danima, no zapravo ubrzo sam shvatila da princip "male crne haljine" funkcionira u svim sferama života. Posebice kada su u pitanju dugoročnije odluke, poput uređenja životnog prostora. Dugo sam razmišljala o tome koji stan pokazati kako bi najbolje ilustrirali temu o idealnom stanu. Definitivno je to trebao biti reprezentativan, lijep, stan koji je bezvremenski. Mojoj potrazi bio je kraj u trenutku kada sam prolistala knjigu Miljenka Bernfesta koji je ovjekovječio nestiliziranu, nefotošopiranu nagrađenu arhitekturu nastalu u proteklih 20 godina, u kojoj se vidi da mnogim našim najnagrađivanim kućama i interijerima treba piling, botox, ako ne i temeljiti face lifting. Jednom stanu ništa od navedenog doista nije

NAPISALA: BOBA BLAŠKOVIĆ FOTO: MILJENKO BERNFEST I BORIS ŠTAJDUHAR

IGRA SKRIVAČA
Kada se staklene stijene otvore eksterijer, odnosno terasa s bazenom, postaje dio interijera koji na zanimljiv način skriva mnoge 'džepove' u kojim se skrivaju mnogi ormari i elementi

potrebno. Riječ je o pravoj crnoj haljini hrvatske arhitekture, istinskom evergreenu, ili jednostavno stanu koji jednako dobro izgleda sada kao i prije osam godina, kada je dovršen te kada je dobio nagradu Udruženja hrvatskih arhitekata, nagradu Bernardo Bernardi koja se dodjeljuje za najbolje oblikovanje i intervencije u interijeru.

BAZEN NA KROVNOJ TERASI

Riječ je o stanu arhitekta Vedrane Ergić, koja ga je početkom prošlog desetljeća s bivšim suprugom, također arhitektom, Markom Murtićem uređivala. Tada se mnogo pisalo o stanu i izašao je u brojnim knjigama, stručnim i manje stručnim časopisima. O njemu su pisala mnoga, meni vrlo draga imena iz svijeta arhitekture i novinarstva. I dok sam se vozila liftom u taj čuveni stan, razmišljala sam što se o njemu još može napisati što nije već napisano. Onda je Vedrana otvorila vrata, a ja sam posve zanijemila. To je jednostavno stan o kojem bi se mogle napisati knjige, pomislila sam, praveći kratku turu po stotinjak kvadrata stana i još toliko terase. Kako je bilo toplo poslijepodne, odmah smo sjele na terasu. Terasu s najsavršenijim pogledom. Terasu s

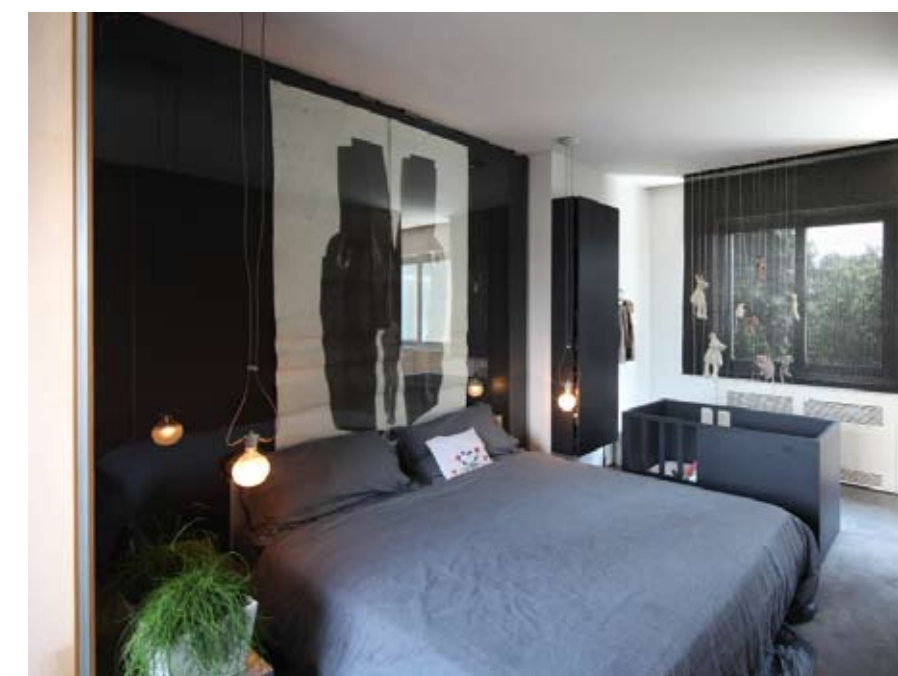
koje se u vide rascvjetale krošnje magnolija, trešnji, višnji iz obližnjeg parka Ribnjak, a koje nadvijaju krovovi zgrada, s predivnim pogledom na katedralu i ilički neboder, simbole naše metropole. Tom, bez pretjerivanja, savršenstvu pridonose ogromne željezne tegle visokih bambusa koje stvaraju dojam zelene oaze, koja kao i svaka prava oaza ima vodeni element, u ovom slučaju bazen. Savršen pogled, bazen na krovu zgrade, tikovina i mini prašuma bambusa. Može li terasa stana biti savršenija? Sada znam da ne, posebice kada vam pogled skrene na interijer, omeđen staklenim stijenama koje spajaju, a ne razdvajaju, interijer s eksterijerom, čineći ga transformabilnim. I dolazimo do te riječi, transformabilnost. Svaki dobar interijer trebao bi anticipirati promjene koje će se u njemu događati jer, ipak, ljudi se mijenjaju, želje, potrebe, načini korištenja postaju s vremenom drugačiji, a sve bi to trebao moći podnijeti stan. Znam, obećala sam da ću pisati o stanu, a ne o ničijem privatnom životu. Ali uistinu je važno spomenuti da sada u stanu žive dvije predivne i kreativne dame, od kojih jedna ima tri i pol godine

Stan je pravi transformer, sve vertikalne plohe su pomične te ovisno o želji omogućuju da stan bude open-space ili klasičan

i zbog koje se stan nužno promijenio. Kad bolje promislim, promijenio se samo na razini detalja, jer ćete po prostoru naići na kućicu za lutke, igračke, bicikl i ostale dječije sitnice, ali je suština ostala ista.

SVE PORUŠILI I KRENULI ISPOČETKA

- Stan smo kupili prije 11 godina i jako dugo smo ga projektirali i uređivali. Uvijek je to onaj princip - čovjek najsporije radi kada radi nešto za sebe. Kada smo tražili stan, bilo nam je jako važno da ima veliku terasu, da je u centru grada, ali opet na nekoj mirnijoj lokaciji, te da je građen po tzv. skeletnom sistemu, što će nam omogućiti da sve porušimo, preprojektiramo i zapravo si sami sagradimo stan po svojoj mjeri. Sve to prepoznali smo u ovom, tada prilično zapušenom stanu koji je imao gomilu nepotrebnih hodnika i četiri sobe. Sve smo porušili i krenuli u velike građevinske radove koji se mogu usporediti s gradnjom ispočetka, ali uvažavajući brojna ograničenja s obzirom da je zgrada iz 1938. godine - ispričala je Vedrana Ergić. Nakon duge dvije godine, gomile radova i rješavanja zahtjevnih projektantskih zadataka, stan je poprimio konture

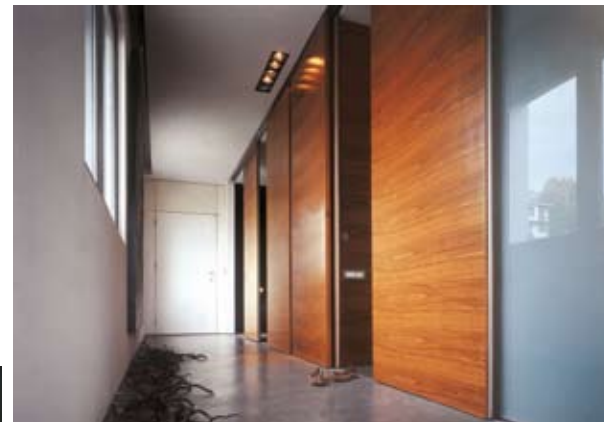
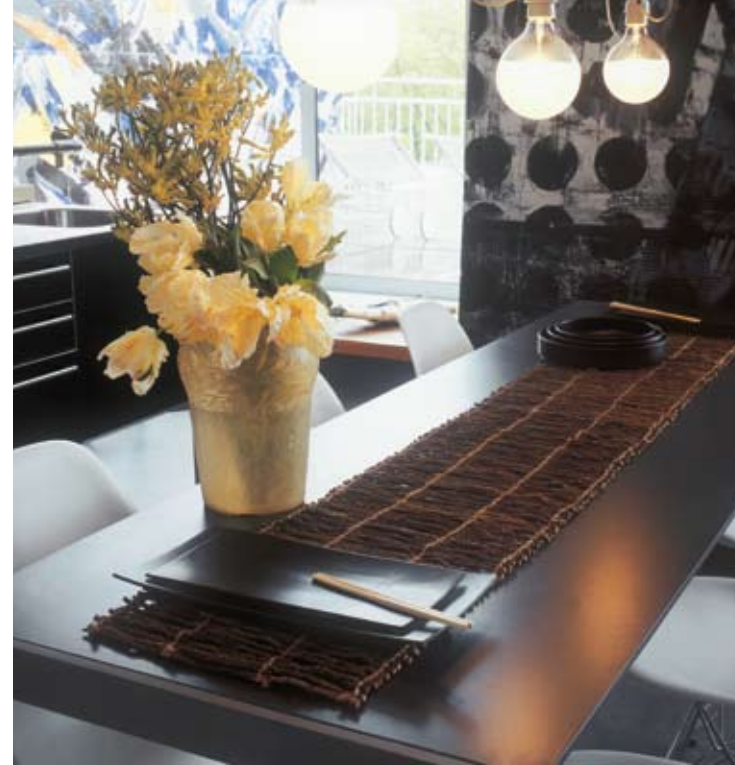

NAPISALA: BOBA BLAŠKOVIĆ FOTO: MILJENKO BERNFEST I BORIS ŠTAJDUHAR

STAN PRIJE 8 GODINA

Stan je 2003. godine osvojio nagradu Udruženja hrvatskih arhitekata za najuspješniji interijer u Hrvatskoj

CASTIGLIONI LAMPE

Po prostoru ćete naći nonšalantno porazbacane legendarne Noce i Toio lampe Achillea Castiglioni, koje ipak nećete vidjeti kod pomodnih trendsetera, nego kod istinskih poznavatelja kvalitetnog dizajna

onoga što je danas, a to je, usudila bih se reći, najveći transformer u Hrvatskoj. Što to znači? Jednostavno, sve plohe u stanu, osim dijela istočne i zapadne fasadne fronte zida, su pomične. Sve što vidite može se pomaknuti, okrenuti i preklopiti te, najradikalnije gledano, postati jedinstven openspace prostor s nevidljivom granicom između interijera i eksterijera, ili pak opet radikalno, ako se sve plohe zatvore, može postati vrlo klasičan stan sa spavaćom sobom, kupaonicom, WC-om, garderobom i integralnom dnevnom zonom s dnevnim boravkom, blagovaonicom i kuhinjom. Staklena fronta također se zatvara, dapače, mogu se navući zastori te onda imate vrlo klasičan stan. No, čak i tada stan izgleda atraktivno i neobično. Tom neobičnom dojmu pridonosi nesvakidašnje tretiranje vertikalnih i horizontalnih ploha u stanu.

BETON I TIKOVINA NA PODU, ORAH NA ZIDU

Na najvećem dijelu horizontalnih ploha nalazi se tamnosivi beton te tikovina. I dok bi mnogi pomislili da je skupocjena tikovina u interijeru, a beton u eksterijeru, stvarnost je obrnuta. Očekujte neočekivano, strujalo mi je glavom dok sam po stanu otkrivala bezbroj skrivenih

“džepova” u kojem se nalaze brojni ormari u koje se uistinu koješta može spremati, ali ono što me ipak iznenadilo je što je unutrašnjost svakog ormara detaljno osmišljena te pomno izdizajnirana. Ali čekaj, gdje je kuhinja?! Mislim, vidim radnu plohu, ploču za kuhanje, sudoper i napu, ali gdje je pećnica, perilica suda, hladnjak i svi oni elementi? I opet expect unexpected - skrivena je iza zida, u punom sjaju pravog transformera koji se otvara i zatvara na najrazličitije moguće načine. Slično je i s radnom sobom, koja je opet iza jednog drugog zida, a ponovno pažljivo skrivena ili, bolje reći, otkrivena. O pomičnoj, skrivenoj ili bolje rečeno otkrivenoj kupaonici, koja u jednom “modelu” korištenja može postati centralno mjesto u stanu, neću puno pričati jer je to ono po čemu je stan i postao poznat. Ali ono o čemu mi se čini vrlo važno razgovarati je kako je moguće da ovaj stan i dalje izgleda kao da je nov, a što je najbolje, tako će nam se činiti i za idućih deset, ma i 50 godina. - Vjerojatno zato što nije trendovski, a sve u njemu je izrađeno i izdizajnirano baš po njegovoj mjeri. Sve ostalo što je u njemu pripada klasičnom modernom namještaju, klasicima 20. stoljeća, koji su i 40-ih, 50-ih i 60-ih izgledali jednako suvremeno

kao i danas - otkrila nam je Vedrana Ergić. Stoga i ne čudi što se u interijeru može naći na mnoge komade namještaja s dizajnerskim potpisom nekih od najvećih dizajnerskih velikana poput Eamesa, Citteria i Castiglioni. - Barem triput godišnjem na hrpu stavim sve stvari koje imam i posložim ih na drugačiji način. Nekad je stan lišen svih detalja, a ponekad, ispunjen koječime. Sve to, ovisi o životnoj fazi i godišnjem dobu - ispričala je arhitektica koja je u međuvremenu pomicanjem pregradnih stijena u nekoliko minuta stan transformirala i dala mu posve drugačiji karakter. I dok je zapadno sunce dozivalo sumrak, stan je ponovno poprimao totalno drugačiji oblik, a pomične stijene otvarale su vizure koje do tada nisam vidjela. Svako pomicanje bilo je zapravo novo otkrivanje i neka nova još neviđena strana ovog stana. Stana koji je posve jedinstven, poseban, neobičan te topao. Stan u kojem divno i sretno žive dvije dame ili curice. Odlazeći iz tog artističnog penthousea, vraćam se priči o maloj crnoj haljinici. Ona je savršena, vječna i uvijek će vam pristajati samo ako je rađena baš po vašim mjerama. I tu mi se čini da je kraj priče o idealnom stanu. To je stan koji je napravljen baš po vašoj mjeri. ☺

EAMSOVI KLASICI

Na jednom mjestu možete vidjeti brojne legendarne komade dizajnerskog namještaja, poput Plastic Side Chaira, Plastic Armchaira, DCW, LCM te RAR stolica, dizajnera Charlesa i Ray Eamsa